

sker. Det ærede Medlem for Viborg maatte endogsaa i Dag til at argumentere i den Retning, at disse Straffe, som man fra den Side ønsker indført i Stedet for Pryglestraffen, ere jo langt værre. Hvordan kan man saa i samme Aandedræt tale om, at man vil tage pan dem med Fløjlshandsker? Det er ikke Blødsødenhed over for Bøllerne, d er dikterer mig mit Standpunkt, jeg mener, at Voldsmænd bør tages under alvorlig Behandling, fra hvilket Samfundslag de saa end ere. Men jeg kan ikke gøre mig fortrolig med den Tanke, at voksne Mænd skulde kunne underkastes Prygl absolut, at de skulde kunne prygles uden nogen som helst Indskrænkning, naar der ikke ligefrem foreligger Lægeerklæringer om, at de ikke kunne taale det — og naar de vel at mærke have gjort sig skyldige i de i Lovforslaget omtalte Voldshandlinger anden Gang.

Nej, det er ikke Fløjlshandsker, hvor-med vi fra vor Side ønske at tage paa disse Voldsmænd, men jeg synes, at alvorligt tænkende Mænd maa oprøres ved Tanken om, at man skulde prygle fuldvoksne Mænd i den Grad og under saadanne Forudsætninger, naar man samtidig tror paa, at det intet vil hjælpe. Hvad vil det fremkalde hos dem, der prygles? Absolut dette, at de ville hade endnu stærkere, end før de fik Pryglene — og skulde man saa kunne tænke, at dette fremtidig vilde forbedre dem? Jeg tror det ikke, og derfor vil jeg ikke være med til dette Eksperiment.

Den ærede sidste Taler kom med nogle meget stærke Udtalelser, som jeg egentlig ikke havde tænkt skulde fremkomme, og navnlig var der en, der syntes mig i den Grad stærk, at jeg ikke er ganske vis paa, at det ærede Medlem havde saa vel overvejet dette Udtryk. Da han talte om disse Voldsmænd, sagde han, at det egentlig ikke vare Mennesker, men Udyr. Deres Handlinger kunne være dyriske, men det er Mennesker, hvoraf de allerfleste maaske have levet paa Livets Skyggeside, og der ere blevne til, hvad de ere. Men ere vi Mennesker, med menneskelig Følelse, da er det ikke en Lyst for os at baldyre disse Mennesker, enten det saa er paa Forlængelsen af Ryggen eller paa Ryggen. Det er ikke noget, vi tro skal hjælpe. Vi se paa det paa anden Maade, idet vi spørge: Ere disse Mennesker ikke bedre tjente med at blive satte inden for et Fængsels Mure eller paa en Arbejdsanstalt, hvor vi kræve, at de skulle arbejde, end at faa disse Samfundsprygl, som synes mig de

værste af alle Prygl? Jeg kan ikke se andet og vil, saa længe det staar i min Magt, modarbejde dette Systems Indførelse.

Jeg er ikke blind for, at dette Forslag har adskillige gode Ting i sig, som alle maatte sætte Pris paa, men jeg kan ikke andet end give min fulde Tilslutning til den Tanke, der i den Henseende er udtalt af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Ogsaa mig forekommer det, at disse Fremskridt vilde være købte for dyrt med dette Tilbageskridt, som Indførelsen af offentligt Pryglesystem er, og selv om det ganske vist kun er et Forsøg, ville de Fremskridt, der ere, dog være for dyrt købte. Jeg tror, han har Ret, naar han spørger, om nogen vil tro, at man i denne Sal og i det andet Ting og at Justitsministeren skulde kunne sætte sig mod saadanne gode og naturlige Fremskridt i vor Straffelovgivning, som dette Forslag indeholder. Jeg skal for øvrigt ikke trætte det høje Ting længere; denne Debat har jo trukket længe ud og vil trække længere ud endnu. Men jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi det forekommer mig, at man her maa stille sig personligt dette Principspørgsmaal, om man vil være med til at indføre et nyt Pryglesystem samtidigt med, at man bringer det gamle ud af Verden. Jeg vil ikke være med hertil, men modarbejde det, saa længe jeg kan.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Naar jeg paa et saa sent Tidspunkt har bedt om Ordet, er det ikke, fordi jeg venter at kunne sige noget nyt, men navnlig fordi jeg har ønsket at stille mig ved Siden af det ærede Medlem for Skelskør (R. Andersen), som er det eneste Medlem af det Parti, jeg tilhører, der har udtalt sig fra et Lægmandsstandpunkt imod § 2 i det foreliggende Forslag. Jeg skal saa kort som muligt tage nogle af de Punkter frem, der have været de bærende for Forsvarerne af Legemsstraffens Anvendelse. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) sammenlignede i Gaar nogle af disse Paastande med den bekendte Troid i Æsken, som, hvor tidt man end trykker hans Hoved ned, kommer op igen. Det er et meget betegnende Billede, thi næsten alt, hvad der er fremført, er Gang efter Gang imødegaaet, men har stukket Hovedet op igen. Jeg smigrer mig just ikke med, at det skulde lykkes mig at trykke Hovedet bedre ned end mine Forgængere, men jeg